

Kære Norrdjurs Kommune

Jeg er tilflytter til Vivild. Jeg startede på Vivild Gymnastik- og Idrætsefterskole i August 2019, og jeg valgte derfor efter 7 år i Aarhus, at jeg nu ville bo i en mindre by. Det er det bedste, jeg har gjort for mig selv. Jeg har fra første dag følt mig velkommen i byen. Man hilser på hinanden i Brugsen, man spørger nysgerrigt til hinandens projekter på huset, når man går forbi og man giver generelt en hjælpende hånd, hvor man kan. Det er den idéelle måde at opbygge et landsbysamfund på.

Jeg er selv opvokset i en lille by. De første 20 år af mit liv boede jeg i Thy - en by ved navn Frøstrup. Byen er på samme størrelse som Vivild. Her har man en fodboldklub, en dagligvarebutik, et plejehjem, en lille skole/børnehave – og så stopper det også der. Der var ikke mere. Jeg startede i den lokale børnehave "Græshoppen" i 1994, startede efterfølgende i 0. Klasse på Tømmerby Lild Skole i 1997 og forlod først matriklen i 2005, da jeg skulle til en tilstødende by for at gå i 8. og 9. Klasse. Sidenhen kom jeg på efterskole og herefter Thisted Gymnasium i tre år. Jeg har derfor prøvet lidt af hvert – at have sin institution tæt på og langt væk. Jeg foretrækker klart tæt på, hvis I skulle være i tvivl. Min mor har altid arbejdet et stykke væk, så hun havde gavn af fleksibiliteten i den lokale børnehave med alle sine tre børn. Der var ofte dage, hvor hun ikke kunne nå at hente os til den aftalte tid. Det gjorde ikke noget for os. Vi var jo i trygge rammer og min mor ringede blot til pædagogen Dorthe, og så skulle hun nok være der til vi blev hentet. Dorthe var selv mor til tre drenge, der alle havde haft min far til fodboldtræner i klubben. Det var den klassiske historie – alle kendte alle og man ville gå langt for at hjælpe.

Nu mange år senere, er jeg vendt tilbage til det, som jeg voksede op i. Det troede jeg i hvert fald. For jeg er blevet bekendt med Norrdjurs Kommunes fem nedlægningsscenarier af dagstilbud rundt omkring i kommunen. Særligt scenarie 4 og 5, der indebærer Nørager Børnehave og "Nordlyset" i Vivild, er for mig at se en ekstrem uholdbar situation. De små samfund er inde i nogle hårde tider i øjeblikket, og hvordan vil kommunen forestille sig, at disse samfund vil bestå, hvis disse dagstilbud lukker ned? Nogle af os har besluttet valgt denne by vi bor i pga. netop daginstitution, skole og idrætsforeninger er nemt tilgængelige geografisk.

Jeg er 29 år, og jeg har en kæreste, der bor i Fredericia. Vi har snakket længe om at flytte sammen, og pga. mit job i byen, så er det hende, der skal flytte herop. Jeg har ofte snakket med hende om den drøm jeg har med børn, hund, hus og en stor bil. Alt dette kunne hun få i Vivild. Nu tøver hun imidlertid med at flytte hertil, da hun ikke mener, at vores fælles fremtid med børn kan få optimale betingelser, hvis kommunen vælger at lukke "Nordlyset". Når man i forvejen kan se hele ens vennelag få børn, så er det et kæmpe slag i ansigtet, at min kæreste ikke ser sig selv i byen, hvis jeres planer føres ud i verden.

Vi er ikke de eneste, der har mange negative tanker omkring fremtiden. Jeg har snakket med mange kollegaer, der også er i slutningen af 20'erne, som tøver med at forøge familien. Hermed går idrætsforeningen, børnehaven, skolen og Brugsen glip af vores støtte – i sidste ende kan det få katastrofale konsekvenser for de borgere, der ligesom os selv, elsker at bo i byen.

Hermed er min historie blevet fortalt, og jeg beder Norrdjurs Kommune om at tænke sig gevaldigt om. Giv os unge par en chance for at få det liv vi drømmer om her. Lad os få de optimale

betingelser for at stifte familie og få gavn af alle mulighederne. Det er I ved at ødelægge.

VH

Morten Wessel Sørensen
Efterskolelærer